

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

P7_TA(2013)0278

Przegląd organizacji i funkcjonowania ESDZ w roku 2013

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 13 czerwca 2013 r. dla Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/Wiceprzewodniczącego Komisji Europejskiej, Rady i Komisji w sprawie przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ w roku 2013 (2012/2253(INI))

(2016/C 065/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 27 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) przewidujący utworzenie Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), której zadaniem jest wspomaganie Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/Wiceprzewodniczącego Komisji (dalej: wysoki przedstawiciel),
- uwzględniając art. 21 ust. 3 TUE, który stanowi, że wysoki przedstawiciel wspomaga Radę i Komisję przy zapewnianiu spójności różnych dziedzin działań zewnętrznych Unii,
- uwzględniając art. 26 ust. 2 TUE, który stanowi, że Rada i wysoki przedstawiciel zapewniają jednolitość, spójność i skuteczność działań Unii,
- uwzględniając art. 35 akapit trzeci TUE, który stanowi, że misje dyplomatyczne i konsularne państw członkowskich oraz delegatury Unii przyczyniają się do wprowadzania w życie prawa obywateli Unii do ochrony na terytorium państw trzecich,
- uwzględniając art. 36 TUE, który stanowi, że wysoki przedstawiciel regularnie konsultuje się z Parlamentem Europejskim w zakresie głównych aspektów i podstawowych opcji wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, informuje Parlament o rozwoju tej polityki w obydwu wspomnianych dziedzinach i czuwa nad tym, aby poglądy Parlamentu Europejskiego były należycie uwzględniane,
- uwzględniając art. 42 TUE, który daje wysokiemu przedstawicielowi prawo przedstawiania wniosków w dziedzinie wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, w tym również prawo do podejmowania misji, przy wykorzystaniu zarówno zasobów krajowych, jak i unijnych,
- uwzględniając art. 13 ust. 3 decyzji Rady z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie powołania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (zwanej dalej „decyzją w sprawie ESDZ”), który stanowi, że do połowy 2013 roku wysoki przedstawiciel dokona przeglądu organizacji i funkcjonowania ESDZ uwzględniającego m.in. wdrożenie art. 6 ust. 6 i 8 (równowaga geograficzna), a w razie potrzeby przeglądowi towarzyszyć będą stosowne wnioski ustawodawcze dotyczące zmiany tej decyzji,
- uwzględniając art. 298 i 336 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w których określa się procedurę ustawodawczą mającą zastosowanie do spraw pracowniczych,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela w sprawie odpowiedzialności politycznej (zwane dalej oświadczeniem wysokiego przedstawiciela)⁽¹⁾,
- uwzględniając sprawozdanie na temat personelu ESDZ za rok 2012 z dnia 24 lipca 2012 r., przedłożone zgodnie z art. 6 ust. 9 decyzji w sprawie ESDZ,
- uwzględniając art. 97 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Spraw Zagranicznych oraz opinie Komisji Rozwoju, Komisji Budżetowej, Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Prawnej (A7-0147/2013),

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 3.8.2010, s. 1.

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- A. mając na uwadze, że w traktacie z Lizbony wprowadzono cel polegający na zapewnieniu jednolitości, spójności i skuteczności działań zewnętrznych Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że ESDZ to nowy podmiot o złożonym charakterze, który działa w oparciu o zasoby wspólnotowe oraz międzyrządowe, a żaden podobny organ nie istniał nigdy przedtem w UE i dlatego nie można oczekiwać, iż służba ta zacznie w pełni funkcjonować w ciągu dwóch lat od jej utworzenia; mając na uwadze, że w związku z tym przegląd jej organizacji i funkcjonowania powinien bazować na uczciwej i konstruktywnej krytyce;
- C. mając na uwadze, że sukces ESDZ należy mierzyć zdolnością UE do przyjęcia całościowego podejścia do aktualnych wyzwań zewnętrznych i do kwestii odpowiedzialności w tej dziedzinie, a także zdolnością do bardziej efektywnego wykorzystywania ograniczonych zasobów dzięki ściślejszej współpracy i większym korzyściom skali na szczeblu Unii Europejskiej oraz na szczeblu krajowym;
- D. mając na uwadze, że potrójna rola wysokiego przedstawiciela to najbardziej wymierny przejaw poszukiwań większej spójności w ramach działań zewnętrznych UE;
- E. mając na uwadze, że obecna struktura Komisji nie odzwierciedla w adekwatny sposób szczególnej roli przydzielonej wysokiemu przedstawicielowi w odniesieniu do działań zewnętrznych UE;
- F. mając na uwadze, że w związku z wielorakimi rolami, jakie w traktacie z Lizbony powierza się wysokiemu przedstawicielowi, niezbędne jest utworzenie stanowiska zastępcy(-ów) politycznego(-ych), tak aby pomóc mu w realizacji jego zadań;
- G. mając na uwadze, że proces podejmowania i realizacji decyzji operacyjnych w obszarze wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa/wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPZiB/WPBiO) jest zbyt powolny z przyczyn strukturalnych i proceduralnych; mając na uwadze, że raz jeszcze stało się to oczywiste przy okazji kryzysu w Mali, kiedy to nie zainicjowano bezzwłocznie procedur podejmowania decyzji, szybko nie podjęto ani nie zrealizowano decyzji w sprawie finansowania;
- H. mając na uwadze, że ESDZ powinna posiadać zrationalizowaną, zorientowaną na wyniki i efektywną strukturę, która jest w stanie zapewnić wsparcie dla przywództwa politycznego w stosunkach zewnętrznych, a zwłaszcza w obszarze WPZiB, i uprościć proces podejmowania decyzji w Radzie; mając na uwadze, że z tego powodu ESDZ powinna być w stanie szybko i w skoordynowany sposób przekazać wiedzę ekspercką z różnych działów, w tym z Komisji; mając na uwadze, że obecna struktura ESDZ jest zbyt rozbudowana na szczycie oraz że charakteryzuje ją zbyt wiele poziomów decyzyjnych;
- I. mając na uwadze, że nie wykorzystuje się jeszcze możliwości szybkiego reagowania, jakie dają grupy bojowe UE;
- J. mając na uwadze, że doświadczenia z przeszłości wyraźnie wskazują na potrzebę utworzenia w Brukseli stałego sztabu operacyjnego w celu prowadzenia misji WPBiO;
- K. mając na uwadze, że w przypadku rewolucji w krajach arabskich stało się oczywiste, iż UE w krótkim czasie nie jest w stanie zapewnić realokacji zasobów, w tym personelu, aby dostosować się do nowych priorytetów politycznych; mając na uwadze, że liczebność i profile pracowników delegatur UE muszą stanowić odzwierciedlenie strategicznych interesów Unii;
- L. mając na uwadze, że należy wzmocnić rolę ESDZ przy definiowaniu orientacji strategicznej oraz przy wnoszeniu wkładu w proces wdrażania unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego, zgodnie z kluczowymi wytycznymi polityki zagranicznej UE;
- M. mając na uwadze, że znaczenie zapewnienia lepszej koordynacji i dobrego zarządzania w kwestiach związanych z rozwojem na szczeblu międzynarodowym należy ponownie podkreślić, aby umożliwić UE zajęcie wspólnego stanowiska i zyskanie większej widoczności;
- N. mając na uwadze, że szczególnie w czasach wprowadzania cięć budżetowych ESDZ powinna działać jako katalizator większej synergii nie tylko w unijnych ramach instytucjonalnych, lecz także między UE a jej państwami członkowskimi;
- O. mając na uwadze, że w czasie, gdy rządy państw członkowskich ograniczają swoją obecność dyplomatyczną i konsularną, działalność ESDZ w dalszym ciągu należy postrzegać jako szansę na zacieśnienie współpracy i zwiększenie synergii;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

- P. mając na uwadze, że należy dołożyć wszelkich starań, aby unikać powielania działań i struktur przez ESDZ, Komisję – w szczególności DG ds. Rozwoju i Współpracy EuropeAid oraz Biuro Pomocy Humanitarnej (ECHO) – i sekretariat Rady;
- Q. mając na uwadze, że osiągnięto cel zatrudnienia w jednej trzeciej pracowników pochodzących z państw członkowskich oraz mając na uwadze, że personel wywodzący się z trzech typów instytucji (Komisja, sekretariat Rady i krajowe służby dyplomatyczne) powinien zajmować odpowiednią liczbę stanowisk na wszystkich szczeblach oraz w delegaturach i centrali;
- R. mając na uwadze, że kobiety są niedostatecznie reprezentowane w grupie funkcyjnej AD i na wyższych stanowiskach, natomiast zajmują większość stanowisk w grupie funkcyjnej AST;
- S. mając na uwadze, że wszelkie zmiany przepisów pracowniczych należy przyjmować w ramach procedury współdecyzji;
- T. mając na uwadze, że istnieje wyraźna potrzeba rozwijania zdolności ESDZ, jeżeli chodzi o identyfikację i wyciąganie wniosków z poprzednich doświadczeń operacyjnych, szczególnie w obszarze zapobiegania konfliktom, mediacji w sytuacjach konfliktowych, zarządzania kryzysowego, pojednania i budowania pokoju;
- U. mając na uwadze, że dwa i pół roku po przyjęciu oświadczenia wysokiego przedstawiciela należy przeprowadzić dogłębną ocenę odpowiedzialności politycznej ESDZ wobec Parlamentu, szczególnie jeżeli chodzi o zakres, w jakim prowadzi się konsultacje z Parlamentem w kwestii decyzji strategicznych i w jakim bierze się pod uwagę jego opinie i wkład;
- V. mając na uwadze, że ocena ta powinna również obejmować kwestię wystąpień wysokiego przedstawiciela i urzędników ESDZ, w tym również szefów delegatur i specjalnych przedstawicieli UE, przed Parlamentem i jego organami oraz sposób reagowania przez ESDZ na rezolucje Parlamentu;
- W. mając na uwadze, że kontrola Parlamentu nad ESDZ ma kluczowe znaczenie dla zrozumienia i poparcia przez obywateli UE europejskich działań zewnętrznych; mając na uwadze, że kontrola parlamentarna zwiększa zasadność działań zewnętrznych;
- X. mając na uwadze, że obecny obieg finansowy w delegaturach charakteryzuje się brakiem elastyczności, co ma szkodliwy wpływ w kontekście obciążenia personelu pracą;
1. zważywszy, że przy tworzeniu ESDZ nastąpił odpowiedni postęp, jednak poprzez umocnienie instrumentalnego charakteru służby można osiągnąć więcej w kwestii synergii, koordynacji między instytucjami, przywództwa politycznego i widoczności, a to dzięki połączeniu ról wysokiego przedstawiciela, wiceprzewodniczącego Komisji i przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, zaleca wysokiemu przedstawicielowi, Radzie i Komisji, co następuje:

W kwestii przywództwa oraz bardziej racjonalnej i efektywnej struktury dyplomacji XXI wieku

2. wspieranie wysokiego przedstawiciela w realizacji jego licznych zadań powierzonych mu na mocy TUE poprzez uwzględnienie w tym kontekście możliwości powołania zastępcy politycznego, który odpowiadałby przed Parlamentem, stawił się przed jego właściwą komisją, zanim rozpocznie pełnienie swoich obowiązków, oraz był upoważniony do działania w imieniu wysokiego przedstawiciela; zadbanie o to, aby komisarze ds. stosunków zewnętrznych mogli bez ograniczeń reprezentować wysokiego przedstawiciela w sprawach parlamentarnych i na forum międzynarodowym; ponadto rozważenie możliwości udziału ministrów spraw zagranicznych państw członkowskich w konkretnych działaniach i misjach prowadzonych w imieniu Unii z myślą o wzmocnieniu wspólnych stanowisk UE;
3. w związku z powyższym uproszczenie struktury zarządzania ESDZ i wzmocnienie roli jej wykonawczego sekretarza generalnego poprzez ustanowienie jasnej hierarchii służbowej wspierającej skuteczny proces podejmowania decyzji, jak również reakcję polityczną w odpowiednim czasie; zrjonalizowanie w związku z tym stanowisk dyrektora ds. operacyjnych i dyrektora zarządzającego odpowiedzialnego za administrację oraz ograniczenie i uproszczenie struktury hierarchicznej dyrekcji zarządzających; jasne zdefiniowanie właściwych kompetencji w ramach struktury zarządczej ESDZ i dokonanie przeglądu obecnej struktury opierającej się na radzie zarządzającej, tak aby zagwarantować efektywność, jasność i spójność procesu podejmowania decyzji; w tym samym duchu zapewnienie wysokiemu przedstawicielowi doradztwa politycznego, np. poprzez powołanie rady politycznej, ze strony wszystkich odpowiednich instytucji, co pozwoli mu na ocenę skutków działań, które ESDZ zamierza podjąć;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

4. zwiększenie i wzmocnienie roli wysokiego przedstawiciela jako koordynatora, inicjatora i politycznego przywódcy, zwłaszcza w funkcji przewodniczącego Rady do Spraw Zagranicznych, poprzez dopilnowanie, by w ramach następnej kadencji Komisji wykorzystywał on swój pełny potencjał jako wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej oraz by powierzono mu przewodnictwo grupie komisarzy RELEX, poszerzonej o innych komisarzy, których zakres kompetencji ma wymiar zewnętrzny, aby w dalszym ciągu rozwijać praktykę składania wspólnych wniosków i przyjmowania wspólnych decyzji;
5. pełne wykorzystanie efektów synergii ESDZ oraz w związku z tym rozważenie możliwości głosowania kwalifikowaną większością głosów w sprawach dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zgodnie z art. 31 ust. 2 TUE, a także formalne zbadanie możliwości rozszerzenia głosowania kwalifikowaną większością głosów na sprawy dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa przy pomocy odpowiedniej klauzuli pomostowej;
6. dopilnowanie, by zgodnie z art. 9 ust. 3 decyzji w sprawie ESDZ służba ta odgrywała wiodącą rolę w definiowaniu strategii dotyczących odnośnych instrumentów zewnętrznej pomocy finansowej oraz by w związku z tym ESDZ posiadała wiedzę fachową, która umożliwi jej objęcie przywództwa w tych obszarach;
7. jednoczesna ochrona „wspólnotowego” charakteru polityki sąsiedztwa, zważywszy że Parlament odrzuca jakiegokolwiek próby nadania charakteru międzyrządowego unijnym strategiom politycznym, a na mocy Traktatu przyznano Komisji główną odpowiedzialność za negocjowanie umów międzynarodowych dla i w imieniu Unii;
8. dalsze usprawnianie współpracy między Dyrekcją ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej a ESDZ;
9. dopilnowanie, by specjaliści przedstawiciele Unii Europejskiej zostali ściśle włączeni w prace ESDZ poprzez wpisanie ich i ich personelu w strukturę ESDZ i rozważenie, w stosownych przypadkach, połączenia ich funkcji z funkcją szefa delegatury UE;
10. przeprowadzanie systematycznego i dogłębnego audytu w celu ujednoczenia struktur związanych z polityką zewnętrzną, ustanowionych przez Komisję i sekretariat Rady, tak aby przeciwdziałać występującym obecnie przypadkom powielania działań i dążyć do oszczędności kosztowej; udostępnienie tego sprawozdania Parlamentowi;
11. dalsze rozwijanie w tym samym duchu praktyki tworzenia przez instytucje wspólnych służb technicznych i logistycznych, tak aby uzyskać korzyści skali i większą efektywność; jako pierwszy krok umiejscowienie w ramach „wspólnej jednolitej struktury” różnych służb logistycznych Komisji i ESDZ zajmujących się wczesnym ostrzeganiem i oceną ryzyka oraz wykonujących zadania związane z bezpieczeństwem, które reagują na wydarzenia mające miejsce poza Unią, w której to strukturze służby te muszą współpracować;
12. w koordynacji z państwami członkowskimi tworzenie opcji uzyskiwania w średnim i długim terminie korzyści skali po stronie służb dyplomatycznych państw członkowskich i ESDZ w państwach trzecich, w tym w odniesieniu do świadczenia usług konsularnych;
13. przyjęcie spójnego podejścia do kwestii przewodnictwa w grupach roboczych w Radzie oraz zniesienie rotacyjnej prezydencji tych grup;
14. dopilnowanie, by państwa członkowskie, zgodnie z art. 24 TUE, popierały, aktywnie i bez zastrzeżeń, politykę zewnętrzną i bezpieczeństwa Unii w duchu lojalności i wzajemnej solidarności i szanowały działania Unii w tej dziedzinie, a także wspierały ESDZ przy wykonywaniu jej mandatu;
15. propagowanie w związku z tym pogłębionej współpracy z państwami członkowskimi oraz opracowanie wspólnego systemu sprawozdawczości politycznej między delegaturami i ambasadami;

W kwestii „odpowiedniej struktury” zapewniającej całościowe podejście

16. wykorzystywanie pełnego potencjału traktatu z Lizbony poprzez zastosowanie całościowego podejścia, które w oparciu o wspólne wytyczne strategiczne Unii w obszarze polityki łączy środki dyplomatyczne, gospodarcze, rozwojowe i – w ostateczności oraz przy zachowaniu pełnej zgodności z Kartą Narodów Zjednoczonych – środki wojskowe, aby chronić i promować bezpieczeństwo i dobrobyt przede wszystkim obywateli UE, a także jej sąsiadów i pozostałych partnerów; w związku z tym zadbanie o spójność środków krótko-, średnio i długoterminowych; ponadto dopilnowanie, by ESDZ była w stanie planować strategicznie i zyskała zdolność do przedkładania wniosków dotyczących wdrażania istotnych rozwiązań innowacyjnych przewidzianych w traktacie z Lizbony, takich jak powierzanie realizacji pewnych zadań grupom państw członkowskich, które mogą się ich podjąć, a także rozwój stałej współpracy strukturalnej, co dotyczy również wykorzystania grup bojowych;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

17. w związku z powyższym dalsze rozbudowywanie „odpowiedniej struktury” (określonej np. jako rada kryzysowa), która łączy struktury w obszarze zapobiegania konfliktom, reagowania kryzysowego, budowania pokoju, instrumentów polityki zagranicznej, polityki bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a także zapewnienie koordynacji z oddziałami geograficznymi, delegaturami i innymi wydziałami tematycznymi zajmującymi się zarządzaniem kryzysowym, a wszystko to w oparciu o koncepcję platformy kryzysowej; zadbanie o ogólną spójność i unikanie powielania zadań w ramach ESDZ; ponadto wzmocnienie koordynacji międzyinstytucjonalnej i jasne określenie ról;

18. zapewnienie skutecznego i zintegrowanego planowania oraz szybszego podejmowania decyzji w przypadku operacji WPBiO poprzez połączenie właściwych zdolności planistycznych dyrekcji ds. zarządzania i planowania kryzysowego oraz komórki planowania i prowadzenia operacji cywilnych; utworzenie ponadto stałej struktury dowodzenia poprzez ustanowienie stałego wojskowego sztabu operacyjnego, współistniejącego z komórką planowania i prowadzenia operacji cywilnych, aby umożliwić skuteczne prowadzenie operacji wojskowych i cywilnych, zachowując jednocześnie ich odnośne struktury dowodzenia;

W kwestii reformy procedur finansowych na rzecz skutecznych działań zewnętrznych

19. pełne wykorzystanie wszystkich możliwości, jakie daje rozporządzenie finansowe w odniesieniu do finansowego zarządzania wydatkami administracyjnymi i operacyjnymi, aby upoważnić szefów delegatur do dalszego subdelegowania – jeżeli wymagają tego okoliczności – na szczebel zastępców i pracowników Komisji, co ułatwi zarządzanie i sprawne funkcjonowanie delegatur oraz pozwoli szefom delegatur na koncentrowanie się na zadaniach natury politycznej;

20. przyspieszenie procedur Służby ds. Instrumentów Polityki Zagranicznej, jeżeli chodzi o administrowanie finansami WPZiB w kontekście realizacji celu polegającego na zapewnieniu elastycznej reakcji na sytuacje kryzysowe w odpowiednim czasie, a w szczególności dopilnowanie, by operacje cywilne w ramach WPBiO były inicjowane szybko i skutecznie; analizowanie w tym kontekście, czy można wprowadzić zmiany do rozporządzenia finansowego, nie ograniczając nadzoru;

21. poprawa elastyczności i reaktywności w ramach pomocy zewnętrznej UE poprzez dokonanie przeglądu zasad podejmowania decyzji w sprawie programowania i wydatkowania środków na zewnętrzne instrumenty finansowe;

22. zwiększenie odpowiedzialności finansowej poprzez zwiększenie przejrzystości w odniesieniu do wszystkich pozycji w budżecie WPZiB, w tym operacji WPBiO, specjalnych przedstawicieli UE, nierozprzestrzeniania i zapobiegania konfliktom;

W kwestii delegatur

23. przyznanie ESDZ większych kompetencji, jeżeli chodzi o (re-)alokację personelu Komisji w delegaturach UE, aby profile i liczebność personelu tych delegatur odzwierciedlały strategiczne interesy Unii i jej priorytety polityczne;

24. podjęcie niezbędnych kroków gwarantujących, że szefowie delegatur UE będą powoływani na podstawie doświadczenia i wiedzy o interesach, wartościach i polityce Unii, aby osoby wybierane do pełnienia tak delikatnych funkcji były zmotywowane oraz gwarantowały najwyższą jakość i skuteczność działania;

25. dopilnowanie, by szczególnie w delegaturach, w których liczebność personelu ESDZ jest niewielka, szef delegatury zgodnie z art. 5 ust. 2 decyzji w sprawie ESDZ mógł też zlecać personelowi Komisji prowadzenie analiz politycznych i opracowywanie sprawozdań politycznych;

26. zwiększenie w związku z tym stopnia podległości całego personelu, w tym personelu Komisji, szefom delegatur, tak aby szef delegatury był adresatem wszystkich instrukcji wydawanych przez centralę;

27. wykorzystanie w istotnym zakresie możliwości, jakie daje decyzja w sprawie ESDZ i TUE, szczególnie poprzez umacnianie koordynującej roli delegatur, głównie w sytuacjach kryzysowych, oraz umożliwianie im sprawowania opieki konsularnej nad obywatelami UE z państw członkowskich, które nie są reprezentowane w danym kraju; dopilnowanie, by dodatkowe zadania nie pochłaniały środków przeznaczonych na określone już strategie polityczne, instytucje i priorytety na szczeblu UE;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

28. z uwagi na to, że ogromna większość delegatur UE posiada teraz punkty kontaktowe ds. praw człowieka – zadbanie o to, aby prawa człowieka, a zwłaszcza prawa kobiet stanowiły problematykę, na którą zwraca się uwagę w każdej delegaturze i w każdym biurze UE; ponadto zadbanie o widoczność kultury europejskiej w oparciu o zasadę różnorodności; w odpowiednich przypadkach zadbanie o to, aby wśród obecnych pracowników delegatur UE znajdował się urzędnik łącznikowy dla Parlamentu Europejskiego, który jest odpowiedzialny za zapewnienie odpowiedniej pomocy delegacjom Parlamentu udającym się do krajów trzecich oraz zapytania, w oparciu o zasadę, wedle której delegatury UE reprezentują wszystkie instytucje UE w taki sam sposób;

29. ponadto zadbanie o to, aby delegatury dysponowały wiedzą fachową w dziedzinach polityki, które są istotne z punktu widzenia stosunków UE z danym krajem (dziedziny takie obejmują np. zmianę klimatu, bezpieczeństwo energetyczne, politykę społeczną i politykę pracy, kulturę itp.);

30. dopilnowanie, by w stosownych przypadkach w każdej delegaturze działał attaché ds. bezpieczeństwa i obrony, co w szczególności dotyczy delegatur w krajach o niestabilnej lub niepewnej sytuacji politycznej bądź w krajach, w których zakończono niedawno operację lub misję w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony, a to w celu zapewnienia ciągłości działań i odpowiedniego monitorowania sytuacji politycznej;

31. wzywa wysoką przedstawiciel/wiceprzewodniczącą, aby zarządziła dokonanie przeglądu ustaleń i wymogów w zakresie bezpieczeństwa w delegaturach UE za granicą, w celu zapewnienia, że decyzje dotyczące bezpieczeństwa podejmowane są przez ESDZ, a nie przez zewnętrznych dostawców usług ochroniarskich;

W kwestii realizacji oświadczenia w sprawie odpowiedzialności politycznej

32. zapewnienie pełnej i skutecznej realizacji zobowiązania zapisanego w art. 36 TUE i dotyczącego należytego uwzględniania poglądów Parlamentu, na przykład poprzez proaktywne i systematyczne konsultacje z odpowiednią komisją parlamentarną przed zatwierdzeniem strategii i mandatów w obszarze WPZiB/WPBiO, zgodnie z czterostronnym porozumieniem zawartym w czerwcu 2010 r. w Madrycie;

33. zapewnienie pełnej sprawozdawczości politycznej delegatur Unii wobec osób piastujących kluczowe stanowiska w Parlamencie na mocy dostępu regulowanego;

34. dopilnowanie, zgodnie z art. 218 ust. 10 TUE, by Parlament był natychmiast i w pełni informowany na wszystkich etapach procedury negocjacji umów międzynarodowych, w tym umów zawieranych w obszarze WPZiB;

35. w oparciu o pozytywne doświadczenia związane ze stawiennictwem nowo mianowanych szefów delegatur i specjalnych przedstawicieli UE przed komisją AFET przed objęciem ich stanowisk – poszerzenie tej praktyki o szefów misji i operacji w ramach WPBiO;

36. dopilnowanie, by nowi szefowie delegatur, którzy uzyskali nominację z rąk wysokiego przedstawiciela, byli oficjalnie zatwierdzani przez właściwą komisję parlamentarną przed objęciem swoich stanowisk;

37. wprowadzenie systematycznej wymiany informacji z właściwą komisją parlamentarną przed każdym posiedzeniem Rady do Spraw Zagranicznych oraz zdawanie sprawozdania tej komisji po każdym posiedzeniu Rady;

W kwestii szkolenia i konsolidacji europejskiego korpusu dyplomatycznego

38. propagowanie wspólnych szkoleń i innych konkretnych środków na rzecz konsolidacji korpusu dyplomatycznego obejmującego personel ESDZ o różnej kulturze dyplomatycznej i zapleczu instytucjonalnym oraz rozważenie wspólnych inicjatyw szkoleniowych dla personelu ESDZ i dyplomatów krajowych w ramach ustawicznego kształcenia zawodowego;

39. dokonanie w tym duchu przeglądu właściwych i realizowanych aktualnie programów szkoleniowych i edukacyjnych na szczeblu UE i krajowym, tak aby skonsolidować je w ramach istniejącego Europejskiego Kolegium Bezpieczeństwa i Obrony;

Czwartek, 13 czerwca 2013 r.

W kwestii bazy rekrutacyjnej

40. kontynuacja i intensyfikacja wysiłków w celu uzyskania większej równowagi między przedstawicielami obu płci, z należytym uwzględnieniem doświadczenia i kompetencji; podkreślenie znaczenia, jakie ma osiągnięcie stanu równowagi na szczeblu delegatur i na innych szczeblach kierowniczych; wprowadzenie środków przejściowych przy jednoczesnym opracowaniu planu działania, który obejmowałby programy opieki mentorskiej, specjalne szkolenia oraz środowisko pracy uwzględniające potrzeby rodzin w celu promowania reprezentacji kobiet i usunięcia przeszkód strukturalnych utrudniających im karierę w dyplomacji;

41. podjęcie wszelkich niezbędnych środków w celu przywrócenia równowagi geograficznej na wyższych szczeblach oraz we wszystkich innych grupach zaszerogowania i na wszystkich innych stanowiskach z myślą o sprzyjaniu poczuciu politycznej odpowiedzialności zarówno wśród urzędników ESDZ, jak i państw członkowskich, co jest wymagane na mocy art. 6 ust. 6 i 8 decyzji w sprawie ESDZ;

42. z uwagi na osiągnięcie celu, jakim była rekrutacja jednej trzeciej personelu z państw członkowskich – zadbanie o to, aby nie dochodziło do koncentracji pracowników z ministerstw krajowych na szczeblach kierowniczych, co wszystkim otworzy szanse na rozwój kariery zawodowej, a także skoncentrowanie się teraz na rekrutacji nowych pracowników z UE, zatrudnianych na stałe; przeanalizowanie też w tym kontekście sposobów, dzięki którym dyplomaci krajowi pracujący w ESDZ mogą ubiegać się o stałe posady w służbie;

43. przeciwstawianie się wszelkim podejmowanym przez państwa członkowskie próbom ingerowania w proces rekrutacji personelu ESDZ, tak aby stworzyć prawdziwie europejski korpus dyplomatyczny i dopilnować, by służba ta działała jedynie we wspólnym interesie europejskim; dopilnowanie, po zakończeniu obecnie okresu przejściowego, aby ESDZ mogła wypracować własne i niezależne procedury rekrutacji, otwarte dla urzędników ze wszystkich instytucji UE oraz kandydatów zewnętrznych w oparciu o otwarte konkursy;

44. z uwagi na szczególną rolę Parlamentu Europejskiego w definiowaniu celów i podstawowych decyzji w ramach wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, kompetencje Parlamentu jako władzy budżetowej, jego rolę w demokratycznej kontroli polityki zagranicznej oraz jego doświadczenie w zakresie stosunków zewnętrznych w wymiarze parlamentarnym – rozważenie możliwości umożliwienia urzędnikom z Parlamentu Europejskiego ubiegania się o stanowiska w ESDZ na równi z urzędnikami z Rady i Komisji od dnia 1 lipca 2013 r.;

45. dopilnowanie, by ESDZ dysponowała zestawem umiejętności adekwatnym w kontekście reagowania na konflikt, w szczególności poprzez rozwój umiejętności w obszarze mediacji i dialogu;

W dłuższej perspektywie

46. z myślą o przyszłej konwencji wzywa do zajęcia się kwestią dalszego rozwoju wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony oraz roli ESDZ, w tym również kwestią zmiany nazwy;

o

o o

47. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszego zalecenia Wysokiemu Przedstawicielowi Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa/Wiceprzewodniczącemu Komisji Europejskiej, Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0279

Propagowanie i ochrona wolności religii lub przekonań

Zalecenie Parlamentu Europejskiego dla Rady z dnia 13 czerwca 2013 r. w sprawie projektu wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań (2013/2082(INI))

(2016/C 065/25)

Parlament Europejski,

— uwzględniając projekt zalecenia dla Rady, przedstawiony przez Laimę Liuciję Andrikienę w imieniu grupy PPE, w sprawie projektu wytycznych UE dotyczących propagowania i ochrony wolności religii lub przekonań (B7-0164/2013),